Tveir rundir dagar

3. desember varð Sunnvá 70 – hon er yngst í flokkinum hjá Biritu og Edvard Lindenskov - í Rættará.

Í teimum árunum undan krígnum var Havnin ein onnur, enn hon, vit kenna í dag. At bjarga sær til hus og heim var ikki bara sum at siga tað.

Pápin var kyndari/motorpassari á Meiarínum, traðarmaður, røkti sjógvin, seyðin, sum vanliga var partur í húsarhaldinum hjá havnarfólki.

Sunnvá var einasta í syskinaflokkinum, sum gekk í Nonnuskúla, skúlin lá so tætt upp at Rabarbukvarterinum, har tey búðu.

So skjótt skúlin var av – ja longu í skúlaárunum, var Sunnvá von at taka hond í heima og at ansa børnum. Í Havn vóru altíð mammur einsamallar og máttu arbeiða út fyri at forsyrgja barninum.

Og skjótt eftir at skúlin var farin aftur um, fór hon í H. N. Jacobsen Bókahandil.

Hennara lívsstarv uttan fyri heimið var Bókahandilin á Vaglinum, og heilt hevur hon ongantíð slept, hon vaskar í Bókahandlinum í ein vissan mun enn – er manga løtuna í heiminum í Vallalíð. Tey heita javnan á hana at taka eina hond í, tá trot er á fólki.

Í 50'unum mundi vera á fyrsta sinni, at skótalið Sigmunds Brestissonar roynir seg við kvinnuligum leiðarum. Vit minnast Áshild Midjord, Sunnvu, Bjørg Matras, Ingrid Sondum. Tær mundu byrja við Úlvaungunum, sum smæstu skótarnir vórðu róptir.

Tær mundu byrja á Bryggjubakka. Nýggja skótahúsið var tá kanska komið í ljósmála oman fyri brúnna við Sjónleikarhúsið.

Mikudagin í síðstu viku fylti Sunnvá Christiansen í Havn 70 ár. Hon helt dagin saman við svágrinum, Rólant Dal Christiansen, sum fylti 80 ár tveir dagar frammanundan

Sunnvá var við í Skótaliði Sigmunds Brestissonar

Sunnvá var eisini í Róðrarfelagnum og í Ungmannadeildini, Losjuni.

Í 1957 fór hon á húsarhaldsskúla í Haslev, tær vóru 14 úr Føroyum, og halda tær enn saman og hittast við millumbilum. Allar búsettust í Føroyum.

Í 1961 giftust Sunnvá og Terje, tey festu búgv í Kjøpinhavn, Terje var stýrimaður við DFDS og búgva tey tá á Buddingevej í Søborg. Tey flyta heimaftur og seta búgv í Tórfinsgøtu í 1970, tey eiga børnini Rosa Birgithu, Kára og Sofus Edvard og í 1976 sá Hans Áki dagsins ljós.

Øll árini, Sunnvá starvaðist í Bókahandlinum, var hon trúgva hjálparfólkið hjá stjórafólkunum í Bókahandlinum, Hans og Kate Niclasen. Hann andaðist 75 ára gamal í 1969, og Kate á 91. ári 5. august í 1992.

70 ára føðingadagurin var nógv fólk í kaféteriuni í ítróttarhøllini á NABB.

Tað sermerkta var, at samstundis helt svágur hennara, Rólant, sum hevur búð í Íslandi síðani 1952, sín 80 ára føðingardag.

Rólant fylti 80 ár 1. desember. Konan og tvær døtur vóru komnar at halda dagin saman við Sunnvu.

Liðugur við realskúlan fer Rólant í læru í Sjóvinnubankanum, har var hann stutt, fer til sjós, um tað mundið hittast tey, íslendska stúlkan, sum er í læru hjá Jenny Rein, frisørdamuni á Áarvegnum.

Tey flyta til Reykjavíkar, og Rólant fer í læru sum jarnsmiður hjá verfaðir sínum. Og Rólant trívist framvegis í Íslandi, men vitjar rættiliga tíðan heim.

Vit ynskja føðingardagsbarninum hjartaliga tillukku við kempuárunum.

†

Andlát og jarðarferðir

Poul Johannes Andreasen fer til gravar úr Havnar kirkju leygardagin klokkan 13. Tey, ið vilja minnast Poul Johannes, kunnu lata Suðuroyar Ellis- og Røktarheimi eina gávu. Konta í Eik.

Vor kære far

Kaj Arthur Petersen

født den 4. marts 1918 i Tvøroyri, Suðuroyar
sov stille ind den 5. december 2008
efter et langt og aktivt liv

Familien

Bisættelsen finder sted fra Bispebjerg Krematoriesal
i København, onsdag den 17. december kl. 13.00

Lesið Sosialin - so eru tit við

Ingrid Gerðisheim áttati 11. des. 2008

Ótrúligt, men satt
mostir 80 ár

Tíðin flogin...

So stutt síðan
mostir var ung
vit vóru smá

Í stórbýnum settu tit búgv

Tvísporaðir vegir og høg fjøll
eitt fjálgt býarhjarta
umgyrt av lívi

Fótbóltsvøllur við skýli
8-horna kiosk
heimsins bestu kramarhús
kondittari á horninum
Svimjihøll og hitarúm

Hjá Arna, Heygabúðin, Skovs og Hopo
Kallsoyarstivlar, anorakkar og ketildragtir
Føroya Bjór og Dávavirkið

Út í Grøv
niðan á Kærlighedsstigen
Og síðan heim í Kráargøtu at spæla

Uttanfyri mostur´sa vakri urtagarður

Eitt lithav av blómum, rósutrøum,
og smalum gøtum
klæddar við ævintýrkendum skeljum
Vakrari grind og inngongd
gulir og reyðir flísar
sum søgdu
vælkomin børn
norður til mostur

Á grasplenuni var allur heimurin nær
lívið var summarferia
nýbakaðir bollar
mostir í kitli og turriklæði
ella
mostir í gulari baðihettu og bláari
svimjudragt
málaði, vaskaði, lúkaði og bakaði
ella
liggjandi í dreyma heingjukoyggjuni
meðan vit vassaðu og tvassaðu
í bláa og reyða plastikhavinum

Takk mostir
fyri minnisríkar løtur
tær ríkaðu
okkara barnaverð

Gleðiligt var tað
at tit fluttu suður

Nú vesturskynið lýsir
á tykkara lívsvegi
røsk enn tit eru
og røkin tit bæði

Vakurt er heim tykkara
innan og uttan
eydnu og gleði
tit bæði
á áttatiára degi

Ynskja við takkarkvøðu
Systurbørn tíni